

[Maisted]

Derfor synes jeg også, at deres holdning er ejendommelig, og som jeg tidligere har sagt, anser jeg det for at være en vildledning og en spekulation i befolkningens og alles naturlige angst for en a-våbenkrig. Det er også tidligere statsminister Anker Jørgensen, der selv har skrevet under på den forstærkningspolitik i 1978.

For ikke at spille tingets tid med en ny runde anmoder jeg formanden om at få taget forespørgsel nr. F 4 tilbage.

Men for at få afklaret forholdene præcist ønsker jeg at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget bekræfter Danmarks medlemskab af NATO med alle dets forpligtelser samt freds- og sikkerhedsgarantier, udtaler folketinget, at regeringen i en krigs- og krisituation kan modtage forstærkninger og afgive styrker til NATO, når dette sker efter anmodning fra NATO-rådet,

hvorefter folketinget går over til næste sag på dagsordenen.«

Det er simpelt hen en dagsorden, der præciserer disse kommandoforhold, og jeg går ud fra, at SF og VS i erkendelse af, at de faktiske forhold er sådan, vil tage deres dagsorden tilbage og stemme for dette forslag og bekræfte, at tingenes tilstand er sådan, og at alt, hvad socialdemokratiet ellers går og siger, altså ikke er korrekt.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor).

Jeg har overvejet, om dette forslag om motiveret dagsorden er foreneligt med grundlovens § 19. Imidlertid må jeg mene, at en vedtagelse alene vil være udtryk for en aktuel meningstilkendegivelse, der ikke ændrer ved den forpligtelse, der ifølge grundlovens § 19 påhviler regeringen, og jeg har på denne baggrund valgt at lade forslaget indgå i de videre forhandlinger.

Jeg skal derefter bekræfte, at forespørgeren har taget forespørgsel nr. F 4 tilbage. Denne forespørgsel er derefter bortfaldet.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal blot efter at have lyttet til den lange debat i dag stille et enkelt spørgsmål til udenrigsministeren. Jeg synes, at spørgsmålet er rimelig klart, og forventer så til gengæld at få et rimelig klart svar.

Det er adskillige gange også af udenrigsministeren blevet fremhævet, at hverken atomvåben eller allierede forstærkninger kan fremføres til dansk område uden folketingets samtykke.

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om det skal forstås på den måde, at folketinget igennem en afstemning i denne sag vil få lejlighed til at tage stilling til, om Danmark skal modtage fremmede forstærkninger, og/eller om der skal placeres eller indføres atomvåben på dansk område, inden dette sker, eller man kan forestille sig den meget ubehagelige og lidet demokratiske situation, at folketinget enten slet ikke kommer til at tage stilling, fordi sagen bliver placeret udelukkende i det udenrigspolitiske nævn, eller at folketinget kun efterfølgende får sagen til behandling, efter at disse forstærkninger med eller uden atomvåben er modtaget her i landet.

Jeg håber, at spørgsmålet er tilstrækkelig klart til, at udenrigsministeren kunne forstå det, og jeg regner med at få et klart svar på mit spørgsmål.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det spørgsmål, hr. Pelle Voigt lige har stillet mig, kan han finde svaret på, hvis han igen læser den redegørelse, jeg afgav ved indledningen af denne debat.

Hr. Stinus spurgte i sin ordførertale, hvad den tyske reaktion ville være, hvis nu Danmark sagde nej til, at tyske tropper kunne modtage atomvåben over grænsen, og om Danmark er forpligtet til at modtage atomvåben i krigstid.

Igen må jeg henvise til, hvad det var, jeg sagde, nemlig at vi har mulighed for at sige nej, men på forhånd kan vi ikke i detaljer forudsige, hvad vore allieredes reaktion i så fald ville være. Som jeg også sagde, må det stå helt klart, at man i sådan en situation nok ville sætte afgørende spørgsmålstejn ved forstærkningspolitikken over for Danmark og dermed jo altså også ved en central forsudsætning for dansk forsvar overhovedet.